

ה"ת 38738/10/14 - עבד אללה בראנסי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 38738-10-14 בראנסי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת רקפת סגל מוהר
מבקש	עבד אללה בראנסי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להורות על החזרת תפוס.

ביום 3.10.14 תפסה המשיבה את רכבו של המבקש מסוג טויוטה מ.ר. 74-858-66 (להלן: "הרכב") בעקבות חשד למעורבות רכב זה בביצוע התפרצות לכלי רכב אחר וגניבה ממנו.

המבקש העותר להחזרת הרכב לידי, טוען כי לבד מן העובדה שהוא הסיע בו בטרמפ אדם אחר שככל הנראה ביצע את העבירות הנ"ל, אין לו עצמו מעורבות כלשהי בביצוע עבירות אלה.

במצב דברים זה, כך טוען המבקש, מהווה תפיסת הרכב צעד דרסטי הפוגע בו ובבני משפחתו העושים שימוש ברכב זה, פגיעה בלתי מידתית. לחלופין עותר ב"כ המבקש לשחרור הרכב בכפוף להטלת תנאים שיהא בהם כדי להבטיח את חילוטו בבוא העת, היה ובית המשפט יורה על כך.

בתגובתה לבקשה זו הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת להשבת הרכב שכן על פי הראיות שבידיה מדובר ברכב ששימש לביצוע העבירות וכי בשלב זה משמש הוא כראיה בתיק ובעתיד יתבקש חילוטו.

נכון למועד הגשת הבקשה והדיון בה, לא הוגש כתב אישום כנגד המבקש או מי מהחשודים האחרים בתיק נשוא בקשה זו.

במהלך הדיון שהתקיים בפני הוסיף ב"כ המשיבה וטען כי תוצאות פעולות החקירה הנוספות שנעשו בתיק מאז נתפס הרכב, קושרות את המבקש ושני חבריו שנתפסו בו לביצוע העבירות וכי על פניו לאדם הנוסף שלטענת המבקש עלה אל הרכב (ואשר זהותו אינה ידועה) אין כל קשר לעבירות אלה.

עיינתי בחומר החקירה בתיק נשוא בקשה זו ומצאתי כי אכן יש בהן כדי לקשור את המבקש וחבריו לעבירות שיוחסו להם בחקירה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ולנוכח הצהרת ב"כ המשיבה לפיה יש בכוונתה להגיש כנגד המבקש וחבריו כתב אישום ולעתור בבוא העת לחילוט הרכב דעתי היא כי ניתן להסתפק במקרה זה ב"חלופת תפיסה" שפגיעתה בזכות הקניין שלו תהא פחותה (ר' רע"פ 1588/13 סובחי נ' מדינת ישראל). לא אחת נקבע כי כאשר תפיסת נכסים נעשית על מנת להבטיח אפשרות לחלט את החפץ, יש טעם בקביעת תנאי כספי המקיים מתאם עם ערכו הכלכלי של הנכס. כך למשל, בבש"פ 6529/10 דודו מגידש נ' מדינת ישראל נקבע כי:

"בבוחנו את האפשרות להוציא צו זמני, שומה על בית המשפט לבחור באמצעי שלצד הגשמתו את התכלית שלשמו ננקט, פגיעתו הקניינית בבעל הרכוש מינימאלית והוא מאזן ככל שניתן בין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט לאינטרס הפרט בקניינו".

לנוכח הזיקה הקיימת בין הרכב נשוא הבקשה לבין העבירות והצהרת המשיבה על כוונתה לבקש בבוא העת את חילוטו מחד ולאור העובדה שטרם הוגש כתב אישום מאידך, כמו גם טענת המבקש לפיה המשך תפיסת הרכב עד לתום ההליך המשפטי יסב לו ולבני משפחתו נזק רב, הנני מורה על השבת הרכב לידיו, בכפוף לתנאים הבאים:

- א. איסור כל דיספוזיציה ברכב מסוג טויוטה מ.ר. 74-858-66. צו כאמור יירשם במשרד הרישוי כתנאי לשחרור הרכב.
- ב. המבקש יפקיד סך של ₪10,000 במזומן או בדרך של ערבות בנקאית בקופת בית המשפט, להבטחת תפיסת הרכב למקרה שבו יוחלט על חילוטו.
- ג. המבקש יחתום על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה ברכב אלא לשם חילוטו על ידי המדינה.

היה והמשיבה לא תגיש כנגד המבקש וגם או כנגד מי מהחשודים האחרים כתב אישום בגין

העבירות נשוא בקשה זו עד ליום 3.4.15 (שישה חודשים ממועד התפיסה) כי אז יבוטלו התנאים

שנקבעו לעיל, זאת בהתאם להוראת סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח

חדש] תשכ"ט-1969.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לב"כ הצדדים בפקס (תיק החקירה יימצא בלשכתי ויוחזר למשיבה באמצעות פקיד העזר של בית המשפט).

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ה, 09 נובמבר 2014, בהעדר
הצדדים.